Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26334
Copyright: Admont, Benediktinerstift

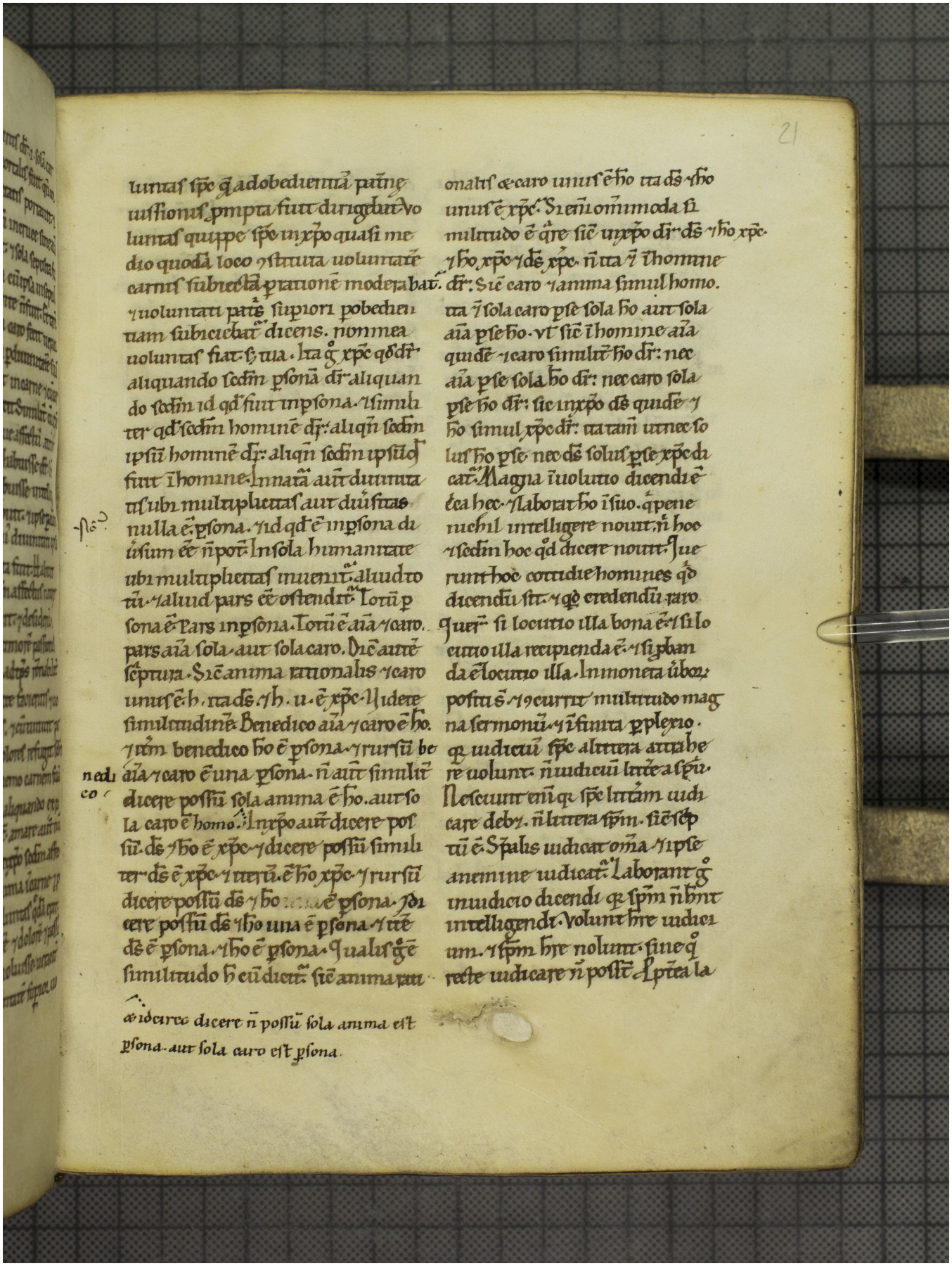

21

luntas spe q̃ ad obedientiã pati ne
cessitas prompta fuit dirigebat vo
luntas quippe spe in xpo quasi me
dio quodã loco ⁊ structura uoluntatis
carnis subiectã p rationẽ moderabat.
⁊ uoluntati patris superiori obedien
tiam subiciebat dicens. non mea
uoluntas fiat sed tua. Ita q̃ xpc qd dr
aliquando secdm psonã dr aliquan
do secdm id qd fuit in psona. ⁊ simili
ter qd secdm hominẽ dr: aliqn secdm
ipsũ hominẽ dr: aliqn secdm ipsũ q̃
fuit i homine. In natã autẽ duarum
rũ ubi multiplicitas aut duitas
nulla ẽ psona. ⁊ id qd ẽ in psona du
itas esse ñ potest. In sola humanitate
ubi multiplicitas inuenitur. aliud to
tũ ⁊ aliud pars esse ostendit. Totũ p
sona ẽ pars in psona. Totũ ẽ aia ⁊ caro.
pars aia sola. aut sola caro. Dic autẽ
scptura. Sic anima rationalis ⁊ caro
unus ẽ ho. Ita ds ⁊ ho. u. ẽ xpc. Videre
simultaneẽ. Benedico aia ⁊ caro ẽ ho.
⁊ tm̃ benedico ho ẽ psona. ⁊ rursũ be
aia ⁊ caro ẽ una psona. ñ autẽ similiter
dicere possũ sola anima ẽ ho. aut so
la caro ẽ homo. In xpo autẽ dicere pos
sũ. ds ⁊ ho ẽ xpc. ⁊ dicere possũ simili
ter ds ẽ xpc. ⁊ iterũ. ẽ ho xpc. ⁊ rursũ
dicere possũ ds ⁊ ho una ẽ psona. ⁊ di
cere possũ ds ⁊ ho una ẽ psona. ⁊ ite
ds ẽ psona. ⁊ ho ẽ psona. Qualis q̃ ẽ
simultudo h cũ dicit. sic anima rati
onalis ẽ caro unus ẽ ho. Ita ds ⁊ ho
unus ẽ xpc. Si eñ omnimoda si
multudo ẽ q̃re sic in xpo dr ds ⁊ ho xpc.
⁊ ho xpc ⁊ ds xpc. ñ ita ⁊ i homine
dr. Sic caro ⁊ anima simul homo.
Ita ⁊ sola caro pse sola ho aut sola
aia pse ho. vt sic i homine aia
quidẽ ⁊ caro simul ho dr: nec
aia pse sola ho dr: nec caro sola
pse ho dr: sic in xpo ds quidẽ ⁊
ho simul xpc dr: ita tamẽ ut nec so
lus ho pse nec ds solus pse xpc di
catur. Magna i uolutio dicendi ẽ
ẽ ea hec. ⁊ laborat ho i suo. q̃ pene
nichil intelligere nouit. ñ hoc
⁊ secdm hoc q̃d dicere nouit. Que
runt hoc cotidie homines q̃d
dicendũ sit. ⁊ q̃d credendũ sit.
Quer. si locutio illa bona ẽ. ⁊ si lo
cutio illa recipienda ẽ. ⁊ si plan
da ẽ locutio illa. In moneta ubi
positus ẽ. ⁊ currit multitudo mag
na sermonũ. ⁊ i finita pplexio.
q̃ iudicũ spe alterta arta be
re uolunt. ñ iudicũ lrte a spu.
Nescunt eñ q̃ spe lrtam iudi
care debẽt. ñ lrtera spm. sic sep
tũ ẽ. Spalis iudicat oma. ⁊ ipse
a nemine iudicat. Laborant q̃
in iudicio dicendi q̃ spm ñ hnt
intelligendi. Volunt hre iudici
um. ⁊ spm hre nolunt. sine q̃
recte iudicare ñ possũt. Ipta la

ideo dicere ñ possũ sola anima est
psona. aut sola caro est psona.